

HEILIGE CHRISTOFFELPAROCHIE

GODS WOORD OP ZONDAG

Evangelie, overweging en andere berichten van het pastoresteam

7^e zondag van Pasen, 12 mei 2024

Inleiding

De zondagen tussen Pasen en Pinksteren laten zien hoe het leven van Jezus wordt voortgezet in het leven van zijn leerlingen toen. Dit kan ons bemoedigen om als leerlingen in deze tijd verder te gaan in zijn voetspoor. Vandaag lezen we hoe Jezus in het zicht van de dood bidt tot zijn Vader voor wie Hem het nauwst aan het hart ligt: zijn volgelingen. Hij bidt dat zij hun onderlinge eenheid zouden bewaren en dat zij niet verloren zouden lopen in de wereld. Zij zijn niet van de wereld maar horen wel thuis in de wereld. En daar moeten zij toegewijd zijn aan de waarheid zoals Jezus in de wereld was om, in waarheid, God te dienen.

Evangelie: Johannes 17, 11b-19

In die tijd sloeg Jezus zijn ogen ten hemel en bad: Heilige Vader, bewaar in uw Naam hen die Gij Mij gegeven hebt, opdat zij één mogen zijn zoals Wij. Toen Ik bij hen was, bewaarde Ik in uw Naam hen die Gij Mij hebt gegeven. Ik heb over hen gewaakt en niemand van hen is verloren gegaan behalve de man des verderfs, want de Schrift moest vervuld worden. Maar nu kom Ik naar U toe en nog in de wereld zeg Ik dit, opdat zij mijn vreugde ten volle in zich zouden bezitten. Ik heb hun uw woord meegedeeld, maar de wereld heeft hen gehaat, omdat zij niet van de wereld zijn zoals Ik niet van de wereld ben. Ik bid niet dat Gij hen uit de wereld wegneemt, maar dat Gij hen bewaart voor het kwaad. Zij zijn niet van de wereld zoals Ik niet van de wereld ben. Wijd hen U toe in de waarheid. Uw woord is waarheid. Zoals Gij Mij in de wereld gezonden hebt, zo zend Ik hen in de wereld, en omwille van hen wijd Ik Mij aan U, opdat ook zij in de waarheid aan U toegewijd mogen zijn.

Ter overweging

Jezus bidt tot God: ‘bewaar in uw Naam hen die Gij mij gegeven hebt, opdat zij één mogen zijn zoals Wij’. Het hoofdstuk waarvan we zojuist een stukje hebben gelezen, wordt ook wel de afscheidsrede van Jezus genoemd. Vlak voor zijn sterven spreekt Jezus zijn leerlingen toe. Wanneer we deze rede verder zouden lezen dan horen we Jezus nog meer woorden spreken over liefde en eenheid; over God; over elkaar vasthouden. Je zou het zijn testament kunnen noemen, waarin diepe bezorgdheid doorklinkt om zijn volgelingen van dat moment en in de toekomst. Een

diepe bezorgdheid die wordt uitgesproken in een gebed wanneer Hij zegt: ‘Bewaar hen in uw Naam, opdat zij allen één mogen zijn zoals Wij’. We horen Jezus bidden, vragen om eenheid. Eenheid tussen mensen onderling. Wanneer we om ons heen kijken dan zien we dat eenheid vaak ver te zoeken is: relaties die op breken staan; gezinnen die bol staan van spanningen; collega’s die elkaar dwarszitten om zelf maar promotie te kunnen maken; landen wereldwijd die in een machtsstrijd zijn verwickeld; noem maar op. In de wereld van vandaag is bidden om eenheid actueler dan ooit.

Maar wat is eigenlijk ‘eenheid’, ‘één zijn’? Wanneer wij aan eenheid denken gaan onze gedachten misschien al gauw in de richting van ‘hetzelfde’: hetzelfde doen, hetzelfde denken, hetzelfde voelen.... Eenheid is bij ons waarschijnlijk ook nauw verbonden met harmonie: geen conflicten onderling maar neuzen die zo’n beetje dezelfde kant op wijzen. We willen de

harmonie onder elkaar maar al te graag bewaren, want conflicten of ruzie ervaren we als heel vervelend of bedreigend. In de eenheid vinden we geborgenheid, hebben we een groep waar we bij thuis horen, vinden we zekerheid.

Eenheid in de zin van hetzelfde, zou dat de eenheid zijn waar Jezus om bidt? Om wat voor eenheid gaat het Jezus eigenlijk? Johannes laat Jezus in gebed terugkijken op zijn voltooide leven en het leven van de gelovigen na zijn heengaan. In dit

afscheidsgedebiedt Jezus telkens over de innige band die er is tussen Hem en de Vader, tussen Hem en God. En Hij spreekt over de band die er zal zijn tussen de mensen, die geloven in Hem en de Vader. Moeilijke teksten. Maar wat daarin duidelijk wordt is, dat in Jezus zichtbaar wordt hoe God er wil zijn voor iedere mens! Door Hem hebben we de liefde leren kennen die God voor ons heeft. Het is die liefdesband met God waardoor Jezus zich gedragen wist en waardoor Hij geleefd heeft zoals Hij heeft gedaan. Het is die liefdesband waar Hij telkens over spreekt. Het is die liefde waardoor ook wij ons gedragen mogen weten.

In de eerste brief van de apostel Johannes schrijft hij: ‘Als God ons zozeer heeft liefgehad, moeten ook wij elkander liefhebben. Nooit heeft iemand God gezien, maar als wij elkaar liefhebben, woont God in ons en is zijn liefde in ons volmaakt geworden. Dit is het bewijs dat wij in Hem verblijven zoals Hij verblijft in ons, dat Hij ons deel heeft gegeven aan zijn Geest.

En wij, wij hebben gezien en wij getuigen dat de Vader zijn Zoon heeft gezonden om de heiland van de wereld te zijn. Als iemand erkent dat Jezus de Zoon van God is, woont God in hem en woont hij in God. Zo hebben wij de liefde leren kennen die God voor ons heeft en wij geloven in haar. God is liefde: wie in de liefde woont, woont in God en God is met hem?.

De sleutel tot eenheid zit hem dan ook in de liefde. Liefde is bron van leven. En met deze sleutel worden wij, zo horen wij in het gebed, de wereld ingezonden. Het is in de wereld dat we vanuit de liefde kunnen komen tot eenheid. Waar mensen elkaar liefhebben raken ze betrokken op elkaar. En wanneer je betrokken bent op elkaar, dan laat je je raken door het lot van de ander, dan wil je ook opkomen voor de ander. Dan wil je de ander nabij zijn ook wanneer het moeilijk is. En dat kan op vele manieren. Door in liefde naar elkaar om te zien, op wat voor manier dan ook, daar wordt Gods liefde zichtbaar en vooral voelbaar. Het is het begin van een grotere eenheid. Wanneer er eenheid is in kleinere verbanden dan kan zich dat steeds verder verspreiden.

Wanneer er eenheid is in een gemeenschap dan is zo'n gemeenschap tot veel in staat. Immers samen sta je sterker. In een dorp, een stad, een land, een geloofsgemeenschap kunnen mensen samen, wanneer ze hun stemmen en krachten bundelen, opstaan tegen roddels en misstanden, tegen agressie en geweld, tegen onrecht en haat, om zo een betere samenleving te maken. Er is een uitdrukking die zegt: geweld eindigt waar liefde begint. Zolang er nog liefde is, is er hoop voor onze wereld!

Blijft de vraag nog staan of die eenheid, een eenheid is in de zin van hetzelfde voelen, hetzelfde denken enz.. Wanneer liefde de sleutel is tot eenheid dan denk ik niet dat het een eenheid is van alles hetzelfde. Want juist liefde, en daaruit voortvloeiend respect voor elkaar, biedt ruimte voor verschillen onderling en biedt ruimte om begrip te krijgen voor de verschillen. Het gaat om een eenheid die alle verscheidenheid, alle verschillen onder mensen durft te laten bestaan. Het is een eenheid die niet streeft naar eenvormigheid en het ene ware geloof, maar die ruimte biedt om mét elkaar op weg te gaan. Een eenheid die ons mensen de ruimte geeft om uit te groeien tot de mens die we kunnen zijn. Dat geldt niet alleen voor christenen onderling, maar ook voor mensen die zogenaamd niet-gelovig zijn, of een andere godsdienst beleven. Laten ook wij ons dan aan de liefde overgeven en zo kiezen voor eenheid in verscheidenheid rond Jezus; voor een gemeenschap, een samenleving waarin we elkaar en ook anderen geborgenheid bieden en die een plek mag zijn waar God bij ons mensen woont. Leven vanuit de Geest van liefde, de Geest die leven mogelijk maakt, het is die Geest die wij verwachten met Pinksteren.

Gebed

Goede God niemand heeft U ooit gezien, maar uw Zoon heeft ons uw liefde leren kennen.-In Hem komt U aan het licht.

Wij bidden U: bewaar ons in zijn Naam; dat wij één mogen zijn en zó leven dat uw liefde tastbaar wordt. U bent in onze wereld aanwezig als kracht tot liefde: kom over ons met uw Geest, adem in ons, doe in ons, opdat de wereld zal zijn uw hemel, uw Koninkrijk van liefde en vrede. Zo bidden wij U uit kracht van Hem, Jezus Messias, uw Zoon, onze Heer. Amen.

Eenheid

Eenheid
misschien een utopie,
waarom?

Eenheid vind je
waar mensen kunnen luisteren, aandachtig en
zachtmoedig de anderen en zichzelf laten uitspreken.

Eenheid vind je
waar mensen het beste wensen -uit de grond van hun
hart- voor elkaar, zo maar, omdat ze trachten elkaar
vrolijk en gelukkig in het leven te vergezellen.

Eenheid vind je
waar mensen meningsverschillen kunnen uitspreken,
in wederzijds geloof en vertrouwen,
waar mensen het niet te lastig vinden te gaan naar
anderen en elkaar te ontmoeten, te ontvangen.

Eenheid begint bij jezelf.
Ja, eenheid vinden in je denken en doen: van je
woorden je leven maken en van je leven je woorden.
Eenheid begint daar waar hart en handen samen op
weg willen naar dat rijk van gerechtigheid en liefde.

Mededelingen

Dit weekend is er een extra collecte voor de Parochiële Caritas Instelling (PCI). Zij ondersteunt dit jaar de scholen binnen onze parochie. De scholen merken dat er meer en meer ouders moeite hebben om de 'vrijwillige' ouderbijdrage te betalen. Om extraatjes voor alle kinderen blijvend mogelijk te maken, ook voor de kinderen uit gezinnen die het niet zo breed hebben, helpt de PCI scholen op elke locatie van onze parochie.

Ook via de QR -code op de PCI-pagina, voorin het parochieblad, kunt u doneren aan de PCI.

Mede namens pastoor John de Zwart wens ik u een prettig weekend toe.

Pastor Annie Schothorst-Vos

Voor de kinderen

In het evangelie van vandaag horen we hoe Jezus bidt voor zijn leerlingen.

Klik op onderstaande link en je ziet een mooi knutselwerkje hierover.

<https://www.samueladvies.nl/wp-content/uploads/2013/03/VP693-Werkje-handen-van-God.pdf>

Nu Hemelvaartsdag voorbij is, is Jezus niet langer bij zijn leerlingen.

Maar Hij heeft ze niet zonder zorg achter gelaten.

In een lang gebed vraagt Hij aan zijn Vader om de leerlingen te beschermen tegen het kwaad en de haat die ze zullen ontmoeten.

Want Jezus weet dat het niet altijd gemakkelijk zal zijn om de weg van het geloof te gaan.

Hij bidt om eenheid onder de mensen.

Eenheid betekent niet dat iedereen hetzelfde is, of dat iedereen hetzelfde moet doen.

Hoe verschillend je bent, je kunt toch één zijn. Lees het volgende verhaal maar eens.

Parabel van de vier instrumenten

Er waren eens vier instrumenten: een klarinet, een trompet, een dwarsfluit en een saxofoon. Ze waren van elkaar beste vrienden. Tweemaal in de week kwamen ze met plezier naar het muziekhuisje, waar ze samen op hun instrumenten speelden. Ze oefenden voor een uitvoering. Over een week zouden ze samen voor heel veel mensen optreden. Het beloofde mooi te worden.

Op een avond waren ze weer aan het oefenen. Toen gebeurde er iets ergs. Opeens kon de klarinet het niet laten om stiekem te denken dat zij toch wel het mooiste instrument was, het instrument met de fijnste klank. De klarinet keerde zich met de rug naar de anderen. Niemand van de andere instrumenten kon het tegen haar opnemen en de klarinet dacht: ik ga solo spelen, helemaal alleen op het podium!

Maar de klarinet was niet de enige, ook de trompet had geen zin meer om samen met anderen te spelen. Ze vond dat ze veel beter speelde dan de dwarsfluit en de saxofoon. Als de klarinet dat kan, kan ik dat zeker. De trompet vertrok en oefende op haar eentje verder.

De dwarsfluit en de saxofoon keken naar elkaar. 'Tja', zei de dwarsfluit, 'ik ben eigenlijk wel een heel bijzonder iemand. Ik ben het enige instrument dat dwars ligt, ik wil ook alleen spelen, dan word ik beroemd'.

Zo bleef de saxofoon alleen achter. Hij dacht aan die uitvoering, ik kan die mensen toch niet teleurstellen. Ik zal dan ook maar op mijn eentje proberen. En de saxofoon oefende wanhopig. Maar zo alleen spelen, dan is ook maar niks! En toen gebeurde het!

De grote trom had alles gevolgd en had gezien hoe ze één voor één alleen aan hun eigen "ik" dachten. De trommel riep de vier instrumenten bij zich en zei: 'Jullie concert kan niet doorgaan, jullie zijn ernstig ziek!' 'Ziek!' riepen de instrumenten. 'Ja', zei de trom, 'jullie hebben allemaal de ziekte: "Solisme"'. "Solisme!" wat is dat?', vroegen ze nieuwsgierig. 'Dat is de ziekte dat je niet meer samen met anderen wilt spelen, de ziekte dat alleen "ikke" telt. Zo kan het concert niet doorgaan.

Maar... jullie kunnen nog genezen. Ga weer bij elkaar zitten, luister naar elkaar, geniet van elkaars aparte klank, vul elkaar aan en speel "samen". Ik geef jullie goede raad. Doe het! "Samen één". Dan kan het concert nog doorgaan.'

Nog een beetje aarzelend gaan de instrumenten bij elkaar zitten om te oefenen. Ze doen wat de trommel gezegd heeft en luisteren echt naar elkaars aparte verschillende klanken. En al oefenend krijgen ze steeds meer plezier in het samenspeelen, want die verschillende klanken vormen samen een heel mooi geluid.

En zo werd "Samen één" een pracht concert.

